

[Taanquist]

fundsøkonomiske udgifter på dette område i social- og sundhedssektoren er meget store.

Der er et andet område, som arbejdsministeren overhovedet ikke har kommenteret, nemlig oprettelsen af nye arbejdspladser i forbindelse med dette. Alt dette gør det meget tvivlsomt, om der i det hele taget er nogen besparelser ved at slække på arbejdsmiljøet.

Det, vi har diskuteret i dag, er altså en uacceptabel forringelse af arbejdsmiljøet i Danmark, og det er ikke fremgået af ret mange indlæg her i dag.

Arbejdsministeren (Grethe Fenger Møller):

Jeg har meget svært ved at se, hvad det er for nogle forringelser, hr. Taanquist taler om. Hr. Taanquist prøver på at nævne nogle eksempler som svar på de eksempler, jeg nævnte. Hr. Taanquist nævner bekendtgørelsen om stoffer og materialer, men jeg sagde helt klart, at denne bekendtgørelse var underskrevet af den tidligere arbejdsminister, hr. Svend Auken, den 2. september, den dag, den socialdemokratiske regering gik af, men den var ikke udsendt. Den nye regering valgte at udsende bekendtgørelsen med præcis samme indhold, som den forelå fra den gamle regering, fordi vi fandt, at dette område var så væsentligt, at vi var enige med den tidligere regering i, at den burde udsendes.

For det andet er malerbekendtgørelserne udsendt den 1. november af direktøren for arbejdstilsynet, for sådan er reglerne, men også her med min accept og godkendelse. Og hvis det var mig, der havde haft bemyndigelsen til at udsende den, havde jeg også gjort det, fordi jeg fra mit sociale arbejde som medlem af et revaliderings- og pensionsnævn har set så mange malere, der er kommet på højeste eller mellemste invalidepension.

Hvad er det så for nogle forringelser? Vi har sagt, at vi vil lave en differentieret løsning på § 9-uddannelserne, således at nogle mennesker måske skal have noget information og nogle brochurer på administrationsområdet, medens andre skal have lidt kortere timeantal. Så har vi sagt, at vi vil have konsekvensberegninger på bekendtgørelsen om arbejdsstedets indretning, fordi det er væsentligt at vide, hvad disse store bekendtgørelser egentlig koster, inden vi udsteder dem.

Vi har sagt, at vi udsender bekendtgørelsen om arbejdets udførelse, og at vi gerne vil udsende kloakbekendtgørelsen. Den har været ti år undervejs, ti år, hr. Taanquist, så hvis den tidligere socialdemokratiske regering havde haft et reelt ønske om det og ment, at den var meget væsentlig, og ikke var stødt ind i, at den også indeholdt nogle komplicerede problemer, havde man nok allerede dengang valgt at udsende den. Det kan hr. Taanquist ikke kalde for noget tilbageskridt.

Så kan hr. Taanquist sige, at vi har lavet en lempeligere ikrafttræden af elevatorbekendtgørelsen. Men er det et så væsentligt tilbageskridt, at man kan tale om, som hr. Taanquist antyder, at hele vor arbejdsmiljøpolitik er brudt sammen? Jeg synes, hr. Taanquist skulle læse indledningen til min redegørelse én gang til og se, at det, regeringen ønsker at fastholde, er et positivt og sundt arbejdsmiljø, at sikkerheden og sundheden skal sikres og udbygges i takt med den teknologiske udvikling, men at vi også er nødt til at lave konsekvensberegninger af, hvad det koster, for at vi kan anvende vore ressourcer bedst muligt, ikke fordi vi siger, der slet ikke skal laves noget, som koster penge, for det ville være forkert at sige, at vi slet ikke skal forbedre vores arbejdsmiljø, men for at kunne vide, hvad det er, vi gør.

Jeg tror, vi alle må være interesserede i i en krisetid at anvende vores ressourcer bedst muligt og have det bedst mulige beslutningsgrundlag og måske have nogle flere alternativmodeller at vælge imellem den dag, vi skal vælge.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Der er noget, jeg ikke forstår i ministerens oplysninger om de faktiske forhold i forbindelse med kloakbekendtgørelsen. Blev der ikke truffet beslutning om udstedelse af kloakbekendtgørelsen i den tidligere regerings tid? Og er det ikke rigtigt, at en af ministerens første embedshandlinger var at tilbagekalde kloakbekendtgørelsen? Er det efterfølgende ikke også rigtigt, at ministeren fremsendte et forslag til parterne på arbejdsmarkedet, der indebar alvorlige forringelser i forhold til kloakbekendtgørelsen? Er det endelig ikke også rigtigt, at ministeren på et tidspunkt her i foråret selv indså, at det må-